

[Inger Gautier Schmit.]

om en Ændring paa dette Omraade, og ikke afvente en eller anden tilfældig fremtidig Skolelovgivning.

Vi har jo lige faaet den store Skolelov om Folkeskolen, saa man kan vel ikke vente en videregaaende Skolelovgivning i Øjeblikket; men Spørgsmaalet om Religionsundervisningen i Gymnasiet blev ikke taget med i sin Tid, da forhenværende Minister Borgbjerg gennemførte en hel Del Ændringer i Skoleordningen. Han lod Religionsundervisningen i Gymnasiet ligge, fordi det var et vanskeligt Spørgsmaal, og fordi Ministeren maaske paa det Tidspunkt gerne vilde afvente Udtalelser fra de Faktorer, jeg før nævnte. Disse Udtalelser foreligger nu, de er ganske enstemmige, og jeg synes derfor, Ministeren paadrager sig et stort Ansvar ved at lade den Sag ligge tot. Jeg anmoder derfor den højtærede Minister om at tage Sagen op og gennemføre den, saadan at der sker en positiv Ændring paa dette Omraade.

Maa jeg til Slut sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, der synes i høj Grad stødt og krænket paa Ministeriets Vegne, fordi jeg havde udtalt, at de landbofødte Ministre, om jeg saa maa sige, ikke i tilstrækkelig Grad havde formaaet at præge Regeringens Landbrugslovgivning. Jeg ved meget vel, at Forrentningsprocenten er bedret i de senere Aar, men ikke desto mindre vil jeg fastholde de Udtalelser, jeg kom med forleden Dag, og der har da heller ikke været nogen Landborepræsentant her oppe paa denne Talerstol, uden at han har bekræftet de fleste af mine Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh udtalte i øvrigt, at der kunde disputeres om, hvorvidt det var rigtigt, hvad man havde foretaget i 1932, da man begyndte at modarbejde Landbrugskrisen. Jeg takker for den Udtalelse, for det var netop der, Uenigheden oprindelig begyndte, idet vi fra vor Side mente, det var et forkert Skridt, man tog, da man begyndte at gaa ad Tilskudsvejen, og Udviklingen har da ogsaa vist, at man, idet man senere fortsatte med Valutacentralen og dens eksportbegrænsende Virksomhed, har hindret Landbruget i at naa frem til en Rentabilitet, som blot i nogen Maade kan sidestilles med de øvrige Erhvervs Rentabilitet. Jeg maa derfor fastholde, at mine Ord i det store og hele kan staa for Tidens Prøvelse. Det kan ikke nytte, at man gaar rundt med Teorier, man maa gaa ud i de enkelte Landbohem og lytte til Røsterne der og se, hvordan Forholdene er i Hjemmene, og der vil det i høj

Grad blive bekræftet, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem, som jo færdes i mange Landbohem, maa være velkendt med dette Forhold.

Naar det ærede Medlem vil hævde, at det er meget urigtigt, at vi fremstiller Landbrugets Forhold som saa ugunstige, idet vi derigennem driver Ungdommen fra Landet ind til Byerne, vil jeg sige til det ærede Medlem: Nej, det er ikke vore Udtalelser om dette, der driver Ungdommen ind til Byerne, det er netop, fordi de lever paa Landet og i det praktiske Liv erfarer Sandheden af vor Kritik og kender de vanskelige økonomiske Forhold paa Landet, og fordi de ser de meget bedre Indtjeningsmuligheder i Byerne. Det er det, der bevirker, at Ungdommen gaar fra Land til By, ikke vore saakaldte „Skræmmebilleder“, som i det store og hele svarer til Virkeligheden.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremkom i sin første Tale her under Finanslovbehandlingen med en Bemærkning om, at jeg sidste Sommer i nogle Bladartikler skulde have foretaget et Overfald paa Knud Bach. Det er ikke rigtigt. Det, der foregik dengang, var det ganske simple, at jeg tillod mig at svare paa et Overfald, som Knud Bach foretog dels paa Venstre og dels paa det, man kalder de gamle Landbrugsorganisationer. Det var med andre Ord Nødværgeretten, jeg bragte i Anvendelse, hverken mere eller mindre.

Den højtærede Finansminister fremkom i sin Svartale til visse ærede Medlemmer, der har gjort Bemærkninger til ham, med en hel lang Udredning af de finansielle Forhold, som jeg ikke skal komme ind paa her, men der er en bestemt Bemærkning, som jeg ønsker at opholde mig lidt ved, og det er den højtærede Finansministers Bemærkning om, at det var hans Mening sammen med mange andres, at Ejendomsbeskatningen i det store og hele var en Behæftelse, som var taget i Betragtning ved Omsætning af Landbrugsejendommen — saadan maatte man forstaa det — og derigennem indeholdtes i Købesummen og i Virkeligheden derfor ikke urededes af den nuværende Ejer, men af den, der i sin Tid havde været Ejer af Ejendommen, dengang Skatten blev paalignet.

Det er et Standpunkt, man kan have, men som ikke stemmer med de virkelige Forhold. Hvis den højtærede Finansminister, som jeg har Indtryk af gerne vil se paa Forholdene, som de virkelig er, vil undersøge, hvordan Ejendomspriserne er i den Del